

”Tulkaa minun luokseni – –”

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.” (Matt. 11:28.)

Avaintekstit:

Matt. 11:20-30;
Matt. 5:5, RK 2012;
5. Moos. 18:15;
Gal. 5:1;
2. Moos. 18:13-22;
Gal. 6:2.

Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.”

Miten upean lupauksen Jeesus antoi tällä meille. Kukapa meistä ei olisi joskus tuntenut itseään kuormien uuvuttamaksi, jos ei varsinaisesti työstä (vaikka siitäkin voi usein uupua) niin ainakin kaikesta muusta raskaasta, mitä elämä tuo mukanaan. Tässä Jeesus sanoo meille, että hän kyllä tietää, mitä me joudumme käymään läpi, ja hän auttaa meitä, jos me sallimme sen hänelle.

Pyydettyään meitä ottamaan hänen ikeensä harteillemme hän sanoo sitten: ”Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.” (Matt. 11:30.) Toisin sanoen, hankkiutukaa eroon ikeistä ja taakoista, joita nyt kannatte (antakaa ne minulle), ja ottakaa sen sijaan minun ikeeni, sillä se on helpompi kantaa.

Miten voimme kokea tällaista lepoa, josta Jeesus puhuu? Elämmehän kuitenkin maailmassa, josta syntiinlankeemuksen jälkeen Herra sanoi Aadamille: ”Otsa hiessä sinun on hankittava leipäsi – –.” (1. Moos. 3:19.) Olemmehan saaneet tuntea, millaista on raataa työssä ja kantaa taakkoja, jotka tuntuvat liian raskailta kantaa, ainakin yksin.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 31.7.2021

”MINÄ ANNAN TEILLE LEVON”

Lue Matt. 11:20-28, jossa Jeesus sanoo: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.” Mikä on lausunnon asiayhteys? Miten Jeesus antaa levon?

Jeesus puhui aina jossakin tietyssä asiayhteydessä. Ymmärtääksemme häntä meidän on ymmärrettävä asiayhteys, johon kulloinenkin lausunto liittyy.

Matt. 11. luku on kyseisen evankeliumin käännekohta. Lausunnot, joissa Galilean tärkeitä kaupunkeja tuomitaan, ovat evankeliumin ankarimpia siihen asti. Jeesus ei mielistele; hän panee sormensa sinne, mihin sattuu; hän on tekemisissä ”väärien” ihmisten kanssa (Matt. 9:9-13); hänen väitteensä siitä, että hän voi antaa syntejä anteeksi, herättää uskonnollisissa johtajissa pahennusta (Matt. 9:1-8).

Jeesus tosiaan lausuu tuomitsevia sanoja ihmisille verra-ten heitä Sodomian asukkaisiin – kaupungin, jota pidettiin pahuuden tyysijana. ”Minä sanon: Sodomian maa pääsee tuomiopäivänä vähemmällä kuin sinä.” (Matt. 11:24.)

Jännitteet kasvavat, mutta Jeesus panee vain uuden vaihteen päälle ja tarjoaa todellista lepoa. Hän voi tehdä sen, koska ”Kaiken on Isäni antanut minun haltuuni. Poikaa ei tunne kukaan muu kuin Isä eikä Isää kukaan muu kuin Poika” (Matt. 11:27). Jeesuksen kyky tarjota lepoa perustuu hänen jumaluuteensa ja ykseyteensä Isän kanssa.

Ennen kuin voimme purkaa taakkojamme, meidän on ymmärrettävä, ettemme voi kantaa niitä yksin. Suurin osa meistä ei luovu taakoistaan, ellemme ole tajunneet todellista tilaamme. Jeesuksen kutsu on tarveperusteinen.

Matt. 11:28 kreikankielinen alkuteksti alkaa käskymuodolla. ”Tulkaa” ei ole vaihtoehto, vaan edellytys levon löytämiselle. ”Tulkaa” tarkoittaa, että meidän on luovutettava hallinta. Tänä aikana, jolloin voimme kätevästi hallita monia asioita elämässämme älypuhelimemme kautta, Jeesuksen luo tuleminen ei vaikuta luonnolliselta suunnalta. Hallinnan luovuttaminen on useimmille kristillisen elämän vaikein osa.

Rakastamme puhua siitä, mitä Jumala tekee hyväksemme Kristuksessa ja kuinka emme voi pelastaa itseämme tai muita kaltaisiamme. Tämä on totta, mutta meidän on silti tehtävä tietoinen valinta *tulla* Jeesuksen luo ja antautua hänelle. Tässä kohtaa vapaa tahto nousee keskiöön.

”OTTAKAA MINUN IKEENI HARTEIL- LENNE”

Lue Matt. 11:29, 30. Miksi Jeesus ajoittaa kehotuksensa ottaa hänen ikeensä kohtaan, jossa on juuri kutsunut meitä luovuttamaan taakkamme hänelle ja löytämään todellisen levon?

”Tulkaa”-käskyn (Matt. 11:28) jälkeen seuraa heti kaksi uutta käskyä: ”ottakaa” ja ”oppikaa minusta” (Matt. 11:29, RK 2012). Meidän tulee ottaa Jeesuksen ies ja oppia häneltä.

Isän ja Pojan läheinen suhde (ks. Matt. 11:25–27) tarjoaa vahvan vertauskuvan, joka voi selittää jakeissa käytettyä kielikuvaa ikeestä. Isä ja Poika toimivat yhdessä pelastaakseen ihmiskunnan. Ies on vertauskuva alistumisesta (ks. Jer. 27) ja yhteisestä päämäärästä. Alistumme hänen ikeensä alle ja hyväksymme häneltä saamamme tehtävän siunata ympärillemme olevia. Me emme kannu hänen iestään; olemme vain ikeen välityksellä liittyneet häneen, koska hänen ikeensä on sopiva ja hänen kuormansa kevyt (Matt. 11:30, RK 2012).

Toinen käsky ”oppikaa minusta” toistaa tätä ajatusta. Kreikan kielen verbi ”oppia” liittyy ajatukseen opetuslapseudesta. Kun opimme Jeesukselta, olemme hänen todellisia opetuslapsiaan. Kuuliaisuus ja sitoutuminen ovat opetuslapseuden tunnusmerkkejä.

Miten Jeesuksen ikeen ottaminen (Matt. 11:29) eroaa siitä, että ihminen on työn ja kuormien uuvuttama (Matt. 11:28)?

Ies oli yleisesti käytetty kielikuva laista. Ap. t. 15:10 käyttäi sitä viitaten lakiin ympärileikkauksesta. Gal. 5:1 asettaa vastakkain Jeesuksen tarjoaman vapauden ja orjuuden ikeen, jolla viitataan pyrkimykseen pelastua lakia noudattamalla. Jeesuksen ikeen ottaminen korostaa kuuliaisuutta hänelle ja sitoutumista hänen jäljissään kulkemiseen ja hänen tehtävänsä osallistumiseen. Vaikka emme voi lisätä mitään pelastukseen, jonka Jeesus voitti meille ristillä, meistä voi tulla hänen lähettiläitään, jotka levittävät ilosanomaa. Kuten vuorisarna (Matt. 5–7) osoittaa, Jeesuksen tulkinta laista on jopa radikaalimpi kuin fariseuksilla. Hän vaatii meiltä sydänkirurgiaa ja motiiviemme muuttumista, ja silti hänen ikeensä on hyvä kantaa ja hänen kuormansa kevyt (Matt. 11:30).

**”MINÄ OLEN
SYDÄMEL-
TÄNI
LEMPEÄ JA
NÖYRÄ”**

”Totuuden tunteminen ei riipu niinkään älyn voimasta kuin pyrkimyksen aitoudesta ja hartaan, Jumalasta riippuvan uskon vilpittömyydestä. Enkelit lähestyvät niitä, jotka nöyri mielin etsivät jumalallista opastusta. Pyhä Henki annetaan avaamaan heille totuuden runsaat aarteet.” (KV 36.)

Lue Matt. 5:5 (RK 2012); 1. Piet. 3:4 ja Jes. 57:15. Miten määrittelisit lempeyden ja nöyryyden tekstien perusteella?

2. Kor. 10:1 Paavali viittaa Kristuksen lempeyteen ja hyvyyteen. Lempeys ja nöyryys eivät ole määritelmiä ihmiselle, joka ei osaa pitää puoliaan. Jeesus ei itse tarkoituksella hakeutunut yhteenottoihin, vaan usein karttoi niitä, koska hänen tehtävänsä oli vielä täyttämättä (Joh. 4:1-3). Ristiinlanteissa hän kuitenkin vastasi rohkeasti mutta ystävällisesti. Esimerkiksi hänen valituksensa Jerusalemin puolesta juuri ennen ristiinnaulitsemista eivät olleet huudettuja kirouksia, vaan kyynelsilmin lausuttuja kuvauksia Jerusalemiä odottavasta tuhosta (Luuk. 19:41-44).

Uudessa testamentissa Jeesus kuvataan usein toisena Mooseksena. Hän julistaa vuorelta valtakuntansa periaatteita (Matt. 5:1). Hän järjestää kansanjoukoille ruokaa ihmeen kautta (Matt. 14:13-21). 4. Moos. 12:3 kuvailee Moosesta nöyräksi. Samoja kaikuja löytyy Matt. 11:29. Viiden tuhannen ruokkimista todistaneet huudahtavat ihmeissään: ”Tämä on todella se profeetta, jonka oli määrä tulla maailmaan.” (Joh. 6:14). Tällä viitattiin 5. Moos. 18:15 ja Moosekseen profeettana.

Jeesuksen nöyryys ja lempeys ovat selvästi suurempia kuin Mooseksen. Onhan Jeesus Vapahtajamme. Vaikka Mooseskin tarjosi itsensä kansansa pelastamiseksi (2. Moos. 32:32), hänen kuolemansa ei olisi auttanut mitään, sillä hän oli itsekin syntinen ja tarvitsi Vapahtajaa, joka hoitaisi hänen syntivelkansa. Vaikka voimme oppia Moosekselta ja hänen elämästään, emme voi löytää pelastusta hänessä.

Tarvitsemme Vapahtajaa, joka voi ottaa paikkamme paitsi esirukoilijana myös sijaiskärsijänämme. Esirukous on tärkeää, mutta meidät voi pelastaa syntiemme laillisilta seurauksilta ainoastaan se, että Jumala maksoi ristillä hengellään syntiemme rangaistuksen. Ja vaikka Jeesuksen elämän esimerkki oli suuri, se olisi ollut turha ilman ristiä ja ylösnousemusta.

**”MINUN
IKEENI
ON HYVÄ
KANTAA”**

Matteus käyttää sanaa ”ies” samaan tapaan kuin sitä juutalaisuudessa ja muissa Uuden testamentin kohdissa yleensä käytettiin viittaamaan lain vääranlaiseen ymmärtämiseen.

Kreikan sana, joka Matt. 11:30 on käännetty sanalla ’hyvä’, voitaisiin kääntää myös sanoilla ’helppo’, ’miellyttävä’, ’hyödyllinen’ tai ’sopiva’. Monet pitävät Jumalan lakia ankarana ja vaikeana noudattaa, joskus jopa epäoleellisena. Miten voimme auttaa heitä löytämään lain kauneuden ja innoittaa heitä rakastamaan Lainantajaa?

Vanhemmat muistavat hetken, kun heidän lapsensa otti ensi askeleensa. Huojuvaa ensimmäistä askelta seuraa varovainen toinen askel ja sitten kolmas - ja sen jälkeen lapsi todennäköisesti jo kompastuu ja kaatuu. Siitä seuraa ehkä kyyneleitä ja mahdollisesti jopa mustelma, mutta kun lapsi on kerän päässyt liikkumisen vapauden makuun, hän nousee ylös ja yrittää uudelleen. Kävelyä, kaatumista, ylös nousemista, kävelyä, kaatumista, ylös nousemista. Tämä kaava toistuu useita kertoja ennen kuin lapsi osaa kävellä vakaasti. Kompuroinneista ja kaatumisista huolimatta lapsen kasvot loistavat ylpeydestä kuin julistaen: *Isi, äiti, minä osaan kävellä!*

Jeesuksen kanssa kulkeminen ei aina ole helppoa, mutta se on hyvä ja oikea tapa toimia. Saatamme kompastua, jopa kaatua, mutta voimme aina nousta ylös ja jatkaa kulkua hänen rinnallaan.

Gal. 5:1 Paavali kirjoittaa: ”Vapauteen Kristus meidät vapautti. Pysykää siis lujina älkääkä alistuko uudelleen orjuuden ikeeseen.” Mitä tämä tarkoittaa? Miten Kristus on vapauttanut meidät? Miten hänen ikeensä eroaa orjuuden ikeestä, josta Paavali varoittaa?

Paavali ei tarkoittanut ”orjuuden ikeellä” Jumalan lakia ja kymmentä käskyä. Päinvastoin, olemalla uskossa kuuliaisia ja ymmärtämällä, että pelastuksemme on taattu, ei lakiin vaan Kristuksen vanhurskauteen perustuen, voimme saada todellisen levon ja vapauden.

Miksi Jumalan laille kuuliainen elämä on levollisempaa kuin elämä, jossa rikomme hänen lakiaan?

”MINUN KUORMANI ON KEVYT”

Matt. 11:30 Jeesus käyttää taakan kantamiseen liittyvää kielikuvaa: ”Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.”

Mooses oli iloinen tavatessaan appensa Jetron sen jälkeen, kun Israel oli lähtenyt Egyptistä ja ylittänyt Punaisenmeren. Lue 2. Moos. 18:13-22. Miltä toisten taakkojen kantaminen näyttää tässä kertomuksessa?

2. Moos. 18:13 kerrotaan, että kansa tuli Mooseksen luo aamusta iltaan, jotta Mooses voisi ratkoa heidän välisiä asioita. Kun Jetro näki tämän, hän vetosi vävyynsä, että tämä loisi järjestelmän, joka antaisi tälle tilaa keskittyä isoihin asioihin, kun pienemmät asiat luotettaisiin toisten hoidettaviksi. Mooses kuunteli Jetroa ja toteutti muutokset.

Sanoessaan, että hänen kuormansa on kevyt, Jeesus halusi muistuttaa meitä siitä, että voimme luottaa häneen, perimmäiseen Taakankantajaan. Mooseksen tavoin meidän on opittava, että tarvitsemme toisia jakamaan taakamme. 1. Kor. 12:12-26 Paavalin käyttämä kielikuva Kristuksen ruumiista tarjoaa hyvän esimerkin siitä, miltä taakkojen jakaminen voi näyttää. Tarvitsemme hyvin toimivan ruumiin voidaksemme kantaa painoa. Tarvitsemme jalkoja, käsiä, olkapäitä, lihaksia ja jänteitä voidaksemme kantaa yhtään mitään.

Lue Gal. 6:2. Miten toistemme taakkojen kantaminen auttaa meitä täyttämään Kristuksen lain?

Jakeen välitön asiayhteys auttaa ymmärtämään sitä. Gal. 6:1 Paavali sanoo, että jos veli tai sisar lankeaa kiusaukseen, meidän tulee ojentaa häntä lempeästi (muista, miten kohdasit Matt. 11:29 Jeesus kutsuu itseään lempeäksi). Taakkojen kantaminen tarkoittaa raiteilta suistuneen ojentamista ja palauttamista takaisin entiseen asemaan, jotta hän näkisi Jumalan armon. Samalla se tarkoittaa toistemme auttamista silloin, kun toisella on vaikeaa. Kreikan kielen taakkaa tarkoittava sana viittaa myös raskaaseen painoon tai kiveen. Se muistuttaa meitä siitä, että me kaikki kannamme taakkoja ja tarvitsemme ihmisiä, jotka voivat auttaa meitä niiden kantamisessa. Taakkojen jakaminen on Jumalan seurakunnalle uskomme tehtävä, joka vaatii lempeyttä ja saa aikaan myötätuntoa.

KERTAUS

Lisäaineisto: ”Kun työsi tuntuu sinusta raskaalta ja valittat vaikeuksistasi ja koettelemuksistasi, kun sanot, ettei sinulla ole voimaa vastustaa kiusausta ja ettet pääse voitolle kärsimättömyydestäsi ja että kristillinen elämä on jatkuvaa ylämäkeen kipuamista, voit olla varma, ettei sinulla ole Kristuksen ies harteillasi, vaan kannat toisen isännän iestä.” (CG 267.)

”Tarvitsemme jatkuvaa valppautta ja harrasta ja rakastavaa antautuneisuutta, mutta nämä tulevat luonnostaan, kun Jumalan voima uskon kautta valvoo sielua. Emme voi tehdä mitään, emme kerta kaikkiaan mitään saadaksemme Jumalan suosion. Emme saa lainkaan luottaa itseemme ja hyviin tekoihimme; mutta kun me erehtyvinä ja syntisinä olemme tulemme Kristuksen luo, voimme löytää levon hänen rakkaudessaan. Jumala hyväksyy jokaisen, joka tulee hänen luokseen luottaen täysin ristiinnaulitun Vapahtajan ansioihin. Rakkaus alkaa kummuta sydämessä. Emme ehkä koe suuria tunteita, mutta meillä on sydämessämme kestävä, levollinen luottamus. Jokainen taakka on kevyt, sillä Kristuksen ies on hyvä kantaa. Velvollisuudesta tulee ilo ja uhrauksesta nautinto. Polku, joka ennen näytti pimeältä, muuttuu kirkkaaksi Vanhurskauden Auringon säteiden valaistessa sen. Tällaista on valossa vaeltaminen kuten Kristus vaelsi.” (FW 38, 39.)

Keskustelunaiheita:

1. Muistatko sen hetken elämässäsi, kun viimeinkin antauduit Jeesukselle? Jaa kokemuksesi toisille ja keskity erityisesti niihin syihin, miksi päätit antautua?
2. Tutkikaa Jeesuksen rukousta Matt. 11:25–27. Keskustelkaa siitä, miten me saamme tietoa armosta. Miksi Jumala kätkee pelastussuunnitelman (”tämän”) viisailta ja oppineilta, mutta paljastaa sen lapsenmielisille?
3. Miten voimme käytännöllisellä tavalla auttaa taakkojensa kanssa kamppailevia lähimmäisiämme tulemaan Jeesuksen luo ja löytämään levon?
4. Pohtikaa vielä ajatusta lempeästä ja nöyrästä sydäimestä. Eikö tällainen asenne tee hallaa ihmisen itsetunnolle? Eikö meidän tulisi pyrkiä tuntemaan itsemme onnistuneiksi, varsinkin sellaisen, jolla on taipumus epäillä kykyjään muutenkin? Miten ristin tulisi auttaa meitä ymmärtämään, mitä Jeesus tarkoittaa lempeydellä ja nöyryydellä?